

Za starých časů to bývalo tak, že když se dva mladí lidé měli rádi, vzali se, začali spolu žít a pak mívali děti.

Přirozeným doprovodným jevem toho, že se ti dva měli rádi a že spolu žili, bývaly jejich děti. A někteří jich mívali i hodně...! (Nikdo je nemusel vyzývat „mějte děti“.)

Za starých časů to taky bývalo tak, že když se někdo oddal Pánu Ježíši a začal s Ním žít, po nedlouhé době měl kolem sebe prostě další učedníky. Naprosto přirozeným doprovodným jevem toho, že lidé natěsno žili s Pánem Ježíšem, byli kolem nich noví učedníci z lidí nedávno úplně nevěřících. A někteří ti noví mívali těch učedníků i hodně...! (Proto v Novém zákoně není mnoho výzev ve smyslu „evangelizujte“.)

Z rozmanitých pozorování se zdá, že početní i duchovní růst přirozeně nastává tam, kde je

- a. láskyplné SPOJENÍ s živým Ježíšem,
- b. účinné SPOJENÍ s nevěřícími lidmi!

Jestliže někde dlouhodobě nejsou noví učedníci, možná tam chybí jedno nebo druhé nebo obojí:

- a. láskyplné SPOJENÍ s živým Ježíšem,
- b. účinné SPOJENÍ s nevěřícími lidmi!